

nyttelse af børn – er et af de områder, hvor der virkelig er tale om grænseoverskridende kriminalitet.

Desværre oplever vi for øjeblikket, i og med at udvidelsen er kommet på plads, at noget af aktiviteten flytter uden for den kreds af lande, der udgøres af ansøgerlandene, og derfor tog vi også under det danske formandskab initiativer. Vi har haft en fornemmelse af, at nogle af de steder, hvor mange af problemerne var i gang med at flytte hen, netop var de nye naboer mod øst, Ukraine, Rusland osv., og det er altså lande, vi må lave forpligtende aftaler med, så vi kan få stoppet den trafik. Det er jo ikke særlig godt, at serveren bare bliver flyttet til den anden side af grænsen, men fortsætter distributionen.

KL 17.55

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil var også inde på en lang række problematiseringer af måden, man definerer tingene på: hvad er omfattet, og hvad er ikke omfattet? Vi får sikkert en meget grundig udvalgsbehandling af de spørgsmål.

Hr. Jann Sjursen takker jeg også for støtten, og der var også to helt konkrete forslag, som vi skal se på. Om det første mener jeg nu, vi har forsøgt at forklare, hvorfor den måde, vi har valgt at udforme lovforslaget på – dog tilrettet for så vidt angår § 223 a, efter at høringssvarene var indgået – er den korrekte måde. Jeg kan jo ikke forhindre hr. Jann Sjursen i at stille ændringsforslag, men jeg håber dog, at vi under udvalgsbehandlingen først kan tage en drøftelse af, hvad der vil være den bedst tænkelige lovgivningsmæssige model.

Om det andet spørgsmål, som angår § 235, stk. 3: Det kan godt være, jeg ikke hørte helt efter, hvad det var, hr. Jann Sjursen sagde, men som jeg hørte det, var det om vores undtagelse, som går på, at det er muligt at blive fritaget, såfremt man har givet samtykke, og man er mellem 15 og 18 år gammel. Det er sådan set en ændring, der er kommet ind på dansk foranledning, for jeg synes, det er forkert, at en 19-årig pige, der tager et billede af sin 17-årige kæreste, skal kriminaliseres for det, hvis det bare er et billede, de to sidder og kigger på. Det har jeg meget, meget, meget vanskeligt ved at se.

Argumentet fra andre lande og andre ministre var: Jamen hvad nu, hvis man udnytter sin alder og overlegenhed til at tvinge folk og så siger: De gav samtykke, men jeg fik nogle billeder af dem. Derfor fremgår det også af lovforslaget, at der er en lang række ting, der skal være opfyldt, for at man kan sige, at det, der foregår, er

uskyldigt; at sagen drejer sig om, at det er to mennesker, der holder af hinanden, som tager billeder af hinanden. Jeg er enig i, at det ikke er nogle nemme afgrænsninger, men jeg synes bare, det er vigtigt, at vi ikke kriminaliserer det, at unge mennesker er interesserede i hinanden, og at det, at den ene af dem er over og den anden under den seksuelle lavalder, ikke i sig selv skal udgøre et kriminaliseringselement.

Endnu en gang takker jeg meget for den positive tilgang til lovforslaget. Jeg har noteret de mange betænkeligheder og spørgsmålene til definitionerne ned, og jeg er sikker på, at de nok skal få en grundig behandling under udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

En kort bemærkning til fru Sandy Brinck, og fru Pernille Rosenkrantz-Theil har bedt om anden ordførerrunde.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu indeholder lovforslaget jo mange ting, men det handler bl.a. om forbud mod at være kunde hos et barn, der har prostitueret sig. Her har Pro-Centret lavet en evaluering af straffelovens § 223 a, og en af de ting, man påpeger, er den omformulering, ministeren er kommet med.

Et andet problem, som bliver understreget meget kraftigt i evalueringen, er, at hverken politiet eller socialarbejderne kender til forbuddet og arbejder ud fra det. Derfor synes jeg faktisk, det er lidt væsentligt, at ministeren giver et bud på, hvordan ministeren vil sørge for, at politiet rent faktisk benytter sig af det, og også at socialministerens socialarbejdere rent faktisk får kendskab til denne lovgivning og handler ud fra den.

Samtidig er der faktisk den pointe i evalueringen, at børns salg af sex er en væsentlig anderledes ting end voksnes salg af sex, og derfor undrer det mig lidt, når ministeren i bemærkningerne om kundeforhold netop lægger op til, at det er omstændighederne, der er afgørende med hensyn til afgrænsningen. Der nævnes bl.a. noget om, hvis forholdet indgås på gaden eller på et værtshus, men det er altså voksensteder i min optik. Derfor tror jeg, man har brug for at få nogen viden om, hvordan denne børneprostitution rent faktisk foregår, og jeg vil gerne høre, om regeringen ikke kunne forestille sig at lave en indsats, der både var vidensopbyggende og forebyggende.